

- pro-cello, ex-cello, prae-cello; calco, calc-s*, fortasse sunt formae reduplicativae, sicut चञ्च, q. v.; etiam *calcar*, quod ad eundem stimulat, huc sive ad चर् pertinet, ita ut reduplicatione ortum sit e *calcal* vel *carcar*; lith. *kieláuju* proficiscor jam sub r. चर् laudavimus; respiciatur etiam *kielos* surgo, v. चल् praef. उत् et gr. comp. 476., *kielu* levo, expergefacio; hib. *caill* «a path». Mutatâ gutturali in labialem, sicut in goth. *fara* = चरामि, huc trahi posset nostrum *falle*, germ. vet. *vallu*, praet. *vi(v)al* = चचाल; v. चल् praef. प्र; nec non *πάλλω, πέλω*, lat. *pello*; cf. Pott s. r. कृ p. 227.; de *vacillo* v. चल् praef. वि.)
- c. उत् surgere. RAGH. 2.6.: स्थितः स्थिताम् उच्चलितः प्रयातान् निषेडुषीम् आसनबन्धधीरः ... काये 'वताम् भूपतिर् अन्वगच्छत्; 12.27.: काननं सा चकारा 'झरागेण पुष्पोच्चलितषट्पदम्.
- c. प्र 1) ire, progredi, proficisci, abire. HIT. 46.14.: काशमीरम् प्रचलितः; 60.70.: पशून् हन्तुम् प्रचलितः 2) cadere. RAM. I. 18.23.: व्यथितमनाः प्रचचालचा "सनात्.
- c. वि 1) dimovere. N. 14.7.: न शक्नो ऽस्मि पदाद् विचलितुम् पदम्; A. 9.6. 2) se movere, vacillare. विचलन् प्रथमोत्पाते ह्यानाम्. - Caus. RAM. I. 16.27.: विचालयेयुः शैलेन्द्रान्; MAN. 7.14.: तन् धर्मन् न विचालयेत्. - Caus. Pass. BR. 2.13.: विचाल्यमाना वै प्रार्थ्यमाना दुरात्मभिः; BH. 6.22.: दुःखेन विचाल्यते. (Lat. *vacillo* huc melius quadrat quam ad कक् ire, q. v.; esset igitur *va-cillo* vocalibus transpositis ortum e *vicallo*; syllaba *va* etiam ad praep. अत्र referri (अत्रचल्) vel e syllabâ redupl. explicari posset, ita ut *vacillo* pro *vacallo* mutilatum sit e *quacallo*.)
- c. वि praef. प्र dimovere. BHAR. 2.81.: न्याय्यात् पथः प्रविचलन्ति पदन् न धीराः.
- c. सम् 1) ire, Caus. movere. SAK. 57.7.: सञ्चालयामि नलिनीदलतालवृन्तम्. 2) surgere. R. I. 66.47.: सञ्चचाला "सनात् तूष्णि.
2. चल् 6. P. (विलसने क. विलासे P.) ludere, joculari, nu-

gari, to dally, praesertim de mulieribus cum marito ludentibus et jocantibus. K.: चलति भर्त्री नारी. (Cf. चुब्, किल्, केलि, hib. *cal* «a joke», *cail* «desire, longing, appetite».)

3. चल् 10. P. (भृत्याम् K. भृतौ P.) sustentare, nutrire. (Hib. *cail* «protection, keeping».)
- चल (r. चल् s. अ) mobilis, vacillans. N. 19.6. BH. 6.35.
1. चष् 1. P. A. (भक्षणे K. भक्षे P.) edere, comedere; v. चषक et cf. चूष्.
2. चष् 1. P. (वधे) occidere; cf. कष्.
- चषक (r. 1. चष् s. अक) poculum. RAGH. 7.46.
- चह् 1. 10. P. (परिकल्कने K. शाहूये P.) conterere, laedere, fallere, decipere. (Hib. *cagnaim* «I chew, gnaw».)
- चाट m. (r. चट् s. अ) deceptor. MR. 154.2. infr.
- चाटु m. n. (r. चट् convincere? s. उ) gratus sermo, blandimentum, blanditiae. BH. 2.26. C' AUR. 24.
- चाण्डाल m. i. q. चण्डाल. Lass.
- चातक m. (r. चत् s. अक, nisi a पत् volare, mutatâ labiali in gutturalem, deinde in palatalem) cuculus melanoleucus. GHAT. 10. (Cum radice hujus vocis convenit lat. *cot-urnix*, cujus pars altera graeco ὄρνις, ὄρνις-os respondet.)
- चातुर्वर्ण्य n. (Collectivum a चतुर्वर्ण s. य) quatuor tribus. N. 12.44.
- चान्द्रमस (f. ई, a चन्द्रमस् s. अ) lunaris. BH. 8.25. RAGH. 2.39.
- चान्द्रायण n. (a चन्द्र luna s. अयन) quaedam observantia religiosa, quâ per obscurum mensis dimidium quovis die diuturnus cibus buccâ deminuat et simili modo per clarum mensis dimidium augeatur. HIT. 19.1.
- चाप m. (r. चप् s. अ) arcus. DR. 6.19. (Hib. *tabhal* «a sling out of which darts and stones were cast», *taifeid* «a bowstring»; fortasse etiam gr. *τόξον* radice cum चाप cohaeret, mutatâ labiali in gutturalem et initiali gutturali, quam pro च expectaveris, in lingualem, sicut in *τέσσαρες* = चत्वारस्, *πέντε* = पञ्च.)